

Samfunds-kontakt har i en henvendelse til udvalget rejst spørgsmål om omfanget af afgiftspligten for kursusvirksomhed efter forslaget § 13, stk. 1, nr. 3. Virksomheden mener, at forslaget vil skabe konkurrenceforvridning.

Hertil bemærkes: Efter forslaget inddrages kursusvirksomhed i et vist omfang under afgiftspligten. Der foreslås således afgiftspligt for kursusvirksomhed, der drives med gevinst for øje, og som primært retter sig imod erhvervsvirksomheder og offentlige institutioner.

Der skal altså være to betingelser opfyldt, før der indtræder afgiftspligt: Det er ikke alene kursusudbyderens karakter - eller rettere formålet med virksomheden - der er afgørende. Selv om virksomheden drives erhvervsmæssigt, skal der efter forslaget kun opkræves moms, hvis kunden enten er en virksomhed eller en offentlig institution.

Er kunden en forening, herunder en fagforening o.lign., er kursusvirksomheden ikke omfattet af den foreslåede afgiftspligt, medmindre foreningen kan siges at være egentlig erhvervsdrivende.

Med hensyn til kurser rettet til offentlige institutioner gælder, at disse vil være omfattet af den foreslåede afgiftspligt. Det vil imidlertid ikke påvirke virksomhedens konkurrencesituation. Det skyldes det momsudligningssystem, der gælder for den kommunale og amtskommunale sektor, hvorefter momsen refunderes. Tilsvarende gælder på det statslige område, hvor momsen heller ikke reelt vil belaste den enkelte institutions budgetter.

Finansrådet har i en henvendelse til udvalget opfordret til, at det i forbindelse med lovrevisionen bliver muligt at afsætte edb-ydelser fra pengeinstitutternes fællesjede dataselskaber til medlemmerne uden moms. Rådet ønsker ligeledes, at det af lovtæksten fortsat fremgår, at bank- og sparekasse- samt finansieringsvirksomhed er afgiftsfritaget.

Hertil bemærkes: Det er rigtigt, at der efter gældende praksis skal betales moms af afsætningen af edb-ydelser fra pengeinstitutternes fællesjede datacentraler til medlemsvirksomhederne. Momsnævnet, der har den endelige administrative afgørelse af spørgsmål om afgiftspligtens omfang, har således truffet afgø-

relse om, at den pågældende virksomhed ikke er omfattet af fritagelsesbestemmelsen for finansieringsvirksomhed.

I forbindelse med lovrevisionen foreslås optaget en ny fritagelsesbestemmelse i lovens § 13, stk. 1, nr. 21, for ydelser præsteret af selvstændige grupper af personer, der driver afgiftsfri virksomhed.

Bestemmelsen svarer helt til den bagved liggende direktivbestemmelse. Der er således ikke i lovtæksten indlagt andre begrænsninger end dem, der direkte fremgår af direktivet.

Der er tale om en meget snæver fritagelsesbestemmelse, idet ydelserne skal være direkte nødvendige for medlemmernes virksomhed, og medlemmernes betaling skal svare nøjagtigt til deres andel i udgifterne. Samtidig må afgiftsfritagelsen ikke kunne fremkalde konkurrenceforvridning.

Lovbemærkningerne opstiller ikke yderligere krav eller betingelser i forhold til lovtæksten, men indeholder visse fortolkningsbidrag. Det er således nærmere præciseret, hvornår konkurrencefordrejning vil foreligge efter bestemmelsen. Som det fremgår af bemærkningerne, vil hensynet til lige konkurrencevilkår indebære, at aktiviteter, der normalt er forbundet med erhvervsvirksomhed, ikke kan fritages efter bestemmelsen. Som et eksempel herpå anføres ydelser som almindelig administration og edb-behandling, der jo leveres i konkurrence med tilsvarende ydelser fra uafhængige leverandører. Det betyder derimod ikke, at administrative ydelser og edb-ydelser i alle tilfælde vil være udelukket fra fritagelsesmuligheden, men ydelserne skal have en sådan art, at de efter en konkret vurdering kan fritages uden at forringe andre virksomheders konkurrencevilkår.

Med hensyn til Finansrådets bemærkninger vedrørende en generel moms-fritagelse for pengeinstitutydelser bemærkes, at den foreslåede fritagelse lægger sig tæt op ad den tilsvarende bestemmelse i moms-direktivet. Det sker for at tydeliggøre, at det er ydelsens karakter og ikke karakteren af den virksomhed, der præsterer ydelser, der er afgørende. Samtidig vil det direkte af lovtæksten fremgå, hvilke ydelser, der er fritagelse for. Med den gældende lovtækt er det måske mere uklart, fordi der i stedet er foretaget en negativ afgrænsning.

Da omfanget af de afgiftsfritagne finansielle ydelser efter forslaget vil være det samme som